

Bilag til f. t. l. vedr. færdselsloven m.v.

lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og i krav på tilbagebetaling af afgift af bilens brændstofforbrug, jf. § 4, stk. 5, i lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler.

Stk. 2. Inddrivelsen efter stk. 1 foretages af politiet for så vidt angår parkeringsafgifter, som politiet opkræver, jf. §§ 121 og 122, og af kommunalbestyrelsen for så vidt angår parkeringsafgifter, som denne opkræver, jf. § 122 a.

Stk. 3. Trafikministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelse og modregning.

Stk. 4. Inddrivelsesmyndigheden kan indhente de oplysninger hos skattemyndighederne og andre offentlige myndigheder, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af de i stk. 1 nævnte beløb, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold. Oplysningerne kan overføres elektronisk.

Stk. 5. Fogedretten træffer efter begæring afgørelse om indsigelser, som skyldneren fremsætter over for inddrivelsesmyndigheden om berettigelsen af et meddelt pålæg om lønindeholdelse og om berettigelsen af en gennemført modregning. Begæringen fremsættes over for inddrivelsesmyndigheden, som indbringer indsigelsen for fogedretten. Afgørelsen træffes efter reglerne i retsplejelovens §§ 499-503.

Stk. 6. Afgørelse efter stk. 5 træffes af fogedretten i den retskreds, hvor skyldnerens bopæl er beliggende.

Stk. 7. Fristen for begæring om indbringelse af indsigelser efter stk. 5 er 4 uger, fra skyldneren har modtaget meddelelse om lønindeholdelse eller modregning.

Stk. 8. Overskrides den i stk. 7 nævnte frist, afviser fogedretten sagen. Fogedretten kan dog undtagelsesvis indtil 1 år efter meddelelsen om lønindeholdelse eller modregning tillade, at en indsigelse behandles. Fogedrettens afgørelse om indsigelser kan kæres til landsretten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 53.

§ 122 c. I forskrifter om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelse og modregning for ubetalt parkeringsafgift m.v. udstedt i medfør af § 122 b, stk. 3, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

5. § 124 f og § 124 i ophæves.

§ 124 f. For standardtypegodkendelse af biler betales 2.000 kr. For standardtypegodkendelse af andre køretøjer betales 1.500 kr., for knallerter og motorcykler dog henholdsvis 900 kr. og 1.000 kr.

Stk. 2. For typegodkendelse af biler med flere end 2 aksler betales 2.500 kr. For typegodkendelse af biler med 2 aksler, påhængsvogne med tilladt totalvægt over 3.500 kg og sættevogne betales 2.000 kr. For typegodkendelse af påhængsvogne med tilladt totalvægt indtil 3.500 kg betales 1.500 kr.

Stk. 3. For udstedelse af godkendelseserklæring for bil med flere end 2 aksler betales 500 kr. For udstedelse af godkendelseserklæring for bil med 2 aksler samt andet køretøj betales 400 kr., for påhængsvogn med tilladt totalvægt indtil 3.500 kg samt campingvogn dog 300 kr.

Stk. 4. For udstedelse af indtil 10 godkendelseserklæringer for ens køretøjer, hvorom ansøgning indgives samtidig, betales dog for biler med flere end 2 aksler samlet 2.500 kr. For biler med 2 aksler, påhængsvogne med tilladt totalvægt over 3.500 kg og sættevogne betales samlet 2.000 kr. For påhængsvogne med tilladt totalvægt indtil 3.500 kg og campingvogne betales samlet 1.500 kr.

Stk. 5. For tillæg til standardtypegodkendelse eller typegodkendelse betales der ikke.

§ 124 i. For udstedelse af godkendelse af køretøjers indretning og udstyr i henhold til ECE-regulativer, EF-direktiver eller EF-forordninger (E- eller e-godkendelse) betales 2.500 kr. For samtidig udstedelse af E- og e-godkendelse betales 3.500 kr. For udstedelse af tillæg til E- eller e-godkendelse betales 1.000 kr.

6. § 134 a affattes således:

»**§ 134 a.** Trafikministeren kan bemyndige Færdselsstyrelsen eller en anden under Trafikministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt trafikministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.«.